

Glosou

Glosou var nät de var rädda för.

Hon var sorn en stor gris, så stor så hon
räckte över vägen. Hon var tjuvskit borsd ha-
de hon, hon var röd i gapet o. ögonen var
så de sprutade eld. De sorn var ute o.
gick midsommarsgäng - sorn de gjorde för
att få se vad som skulle hänta under året
därpå - de kunde få se henne. Hon kom
bakifrån o. tog dem mellan benen och
de viste aktade sig.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

T

Söndagsbarn etc

Om söndagsbarn o sälana som var födda på jultidagen, så de förr, att de skulle kunna se mer än andra - av spökern o sådant.

Puckelryggiga

Om puckelryggas så de, att de hade fått del som straff för att deras föräldrar hade gjort något orätt - riktigt vad var, vet jag inte.

Frimurare

Frimurare var folk en skulle aktas ig
 för de tog mänskot. En om året skulle de
 skaffa s. dem tog de sen o. sälde till hund
 turken. När de for in till Jönköping o. skulle
 köpa begåvning till sin fästnings/fästnings-
 present, var de så rädda för att handlarna
 skulle locka in dem i sitt där de hade
 fall-luckor, för de så allt det var en som
 var inne i Jönköping o. skulle köpa begåv-
 ning s. honom fick de aldrig se mes. Honom
 tog de genom en sän där fall-lucka. Och sen
 säldes han till hundturken, för han åt män-
 niskohöfde. Men det var bara de som var feta
 de ville åt, de andra byrde de sig inte om.

Smedens
Väster
Söder

1932 Fallarskor med out oga.

3618 *Nordiska Folklivs och Dialektar
Bok om Gotländska Fast
Föld 1879. i Mynta*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Fallarskoner. så de kunde se på folk
bara o. göra dem illa. var det unga flickor
som inte gjorde soun de ville, så såg de
på dem bara, o. det hede den maktan,
att de blev nedslagna - de fick aldrig väia
fastrum. Sis om de gav dem stora gavox,
kunde de bli fria igen.

Ett medel soun de använde om det
var ungra sidana inne hos dem var att
de kostade eld efters dem när de gick. De
skulle de onda de ville ha gjort, intet ha väie
måkt ånsa.

Sit o. sed vid byggande.

När de byggde lagård förr brukade de
ta en levande orm o. släppa ner i fro-
ken i sin plugga igen halen - del skul-
le skydda lagården mot troldom.

När de byggde böningshus tog de en
del av inålvorna lite av vaxt o. dessa
delar skulle det förstås vara o. grov ner
det på platsen. Och det var väl för att
det inte skulle drabba dem något ont

Smalands
Västervik
Mjölby

3618 Mgg. Elfvander

Pär Victorius Fast

Folkmedicin Född 1879, Mjölby

Skrovau

Hittade de en gryp, el en kniv, el en rep
el en bosa, som nagon hade öll sig med,
så var det ett särdeles gott kap. Det tog de
sju o. skov av el. filade av lite av ett sidant
o. lade sju i mat, som de gav åt barn
som hade skrovau.

Likskrovau

Ett del hade likskrovau, det batade de på
en vis att de tog o. hällede lite vatten
i handen på en död o. sju gav det att
dryka åt den sjuka.

Pallandecot

Var det en som avrättades, så ville
de alltid ha blod av den avrättade, och det
hördes jag min gamle far talte om hur
forts.

forts.

káingana var till red med sina kluter,
innan huvut knappet var skilt från krop-
pen. Sia tog de s. löste opp det i vat-
ten s. gav åt barn som led av fallende-
sot

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Om aspen

Aspen shall ha fall sina darrande
löv, därför att Kristi kors var gjort av åspen.
Sic skulle din också när han bar sitt
kors ställ en asp i vägen så att han slog
till den med korset. Dåvaro kom löven att
darras, o. därför darras de än i dagsså länge.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Döende.

Var det nijon som höll på att dö,
hade de alltid spjället ellers dörren öppen,
för att själva skulle bli fri.

Hade de vänt för att dö, så satte
nijon sig på bröstet på honom - det
gjorde en härlig här nere i fästigstugan,
som skulle va lite hemma i allt.

JulbrodetLUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Julbrodet gjorde de också en kaka av
o. lä i sädbringen, för att såder inte skulle
le frysta under det året som kom. Sen tog
de vara på dem o. bakte om den vid ju-
len därpå så de fick åta upp dem då.

På var det också sed att komma skulle
le ha ro julabrodet julakvällen, för att de
skulle ha lite julatikt, de också.

S. Åberg
Väster
Mjölby
1902

3618

Ms. A. 1. 6. nr. 3618
B. 18. Vitterna Fast

Länge värdag. Född 1879 i Mjölby

I Bo gästgivargård i Hjälmsru var det en häring som var så snål så hon undrade om ingenting. Och en dotter hade hon o. den gjorde hon likadan. Men var dottern så dum så de kunde få i hennes vad hon helet. När nu häringen lå undan något i skafferiets el. så brukte hon alltid säga: 'Det ska' längre värdag' ha'. Och flickan var så dum så hon inte begrep vad häringen menade med det 'länge värdag'.

Hur det var, det var nagra huar förra onskning, som fick veta det där, så de bestöt att de skulle lura dem. En dag rågs häringen var undan lite, tog en av dem o. för till Bo. 'Ja' ä' längre värdai, sa hon sätta skulle hänta det du har i skafferiets porto.'

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

forts.

3618

Och flickan var inte klyffigare än hon
tog o. lämnade ut aut dös fämes. Sen när
herrungen kom hem sa' hon. "Nu du mor,
nu har 'länge värde' vald här, o. kan du
lämka dig, han tog va' evetliga drupp du ha-
de i skeped."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

Nyfors, Sm.

3618

Sista stråna.

När de mejade av råden gōnde de
aftis de sista stråna på åkern. För
all de skulle få god åring året därpå

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13